

[Predstavitev](#) | [Kje smo](#) | [Kontakt](#) | [Delovni čas](#) | [Novo-stripi](#) | [Novo-ostalo](#) | [Povpraševanje](#) | [Drobtinice](#) | [Galerija](#)

Drobtinice

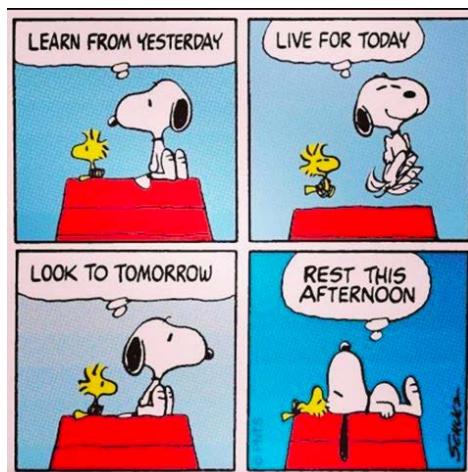
30.04.2013

Iztok Sitar - Prvomajski kres

27.04.2013

Peanuts - 27. april

26.04.2013

Ali Tomaž Lavrič sploh obstaja?

Vir: <http://www.playboy.si/branje/clanki/20v-tomaz-lavric/>

26.04.2013

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

25.04.2013

Knjiga mene briga: Meksikajnarji (Knjiga mene briga: Zoran Smiljanič, Marijan Pušavec: Meksikajnarji)

Kulturno-umetniški program / Književnost, Slovenija 2013

Dinamična oddaja, ki animira gledalce k branju ter razvijanju bralne kulture.

Oddaja, ki vsak teden prinaša sveže poglede na aktualne knjige, o katerih razmišljajo zanimivi gostje, ki ne prihajajo nujno iz književnih vrst. Oddaja o knjigah, ki so povod za obravnavanje zanimivih tem in izmenjavo mnenj. Avtorji: Tina Košir, Katja Šulc, Dražen Dragojevič, Tadej Troha.

TV SLO 2, 26. 04. 2013, 17:25 - 17:45

TV SLO 2, 27. 04. 2013, 11:20 - 11:40

Vir: <http://www.siol.net/subsites/tvspored.aspxch=TV+SLO+2&p1=2&p3=0&p4=0>

23.04.2013

Mladina 16/2013 - Izjave tedna

»Ne vem, kdo si predstavlja, da bo z dvotedenskim usposabljanjem starejše davčne inšpektorje usposobil, da bodo obvladali fizične prijeme, opravljali osebne preglede, se znali ubraniti in uporabljati pištolo.«
Davčni svetovalec DARKO KONČAN, v Sobotni prilogi Dela, o finančni policiji

Vir: <http://mladina.si/142903/izjave-tedna/>

22.04.2013

Žiga Valetič: Pristopi do smrti so zelo različni

Danila Hradil Kuplen, 21. 04. 2013, Nedeljski gost, Poslušaj

Žiga Valetič (Foto: bukla.si)

Žiga Valetič je pisatelj, scenarist, grafični oblikovalec in publicist. Knjige bere, piše, grafično oblikuje, ocenjuje, tudi zbira. Živi življenje, zato piše tudi o smerti. V zadnji knjigi o samomoru v stripovski obliki nagovarja otroke, po romanu objavi še poljudnoznanstveno delo o tej temi.

"Pristopi do smrti so zelo različni, eden izmed njih je tudi humorističen. Življenje je zahtevno, zahteva veliko truda od nas, in humor je eno izmed orodij, na katerega se lahko naslanjaš."

S humorjem zna omehčati tudi najbolj občutljive teme, z njim prepleta tudi scenarije za dokumentarne filme in stripe.

Vir: <http://www.vl202.si/2013/04/ziga-valetic-pristopi-do-smrti-so-zelo-razlicni-eden-izmed-njih-je-tudi-humoristichen/>

22.04.2013

Slovenski strip na evropski turneji

Jeseni tudi v Kinu Šiška
22. april 2013 ob 09:07
Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

V berlinskem Muzeju evropskih kultur potekajo priprave za postavitev potujoče razstave stripa z območja nekdanje Jugoslavije oziroma Vzhodne Evrope.

V projekt so poleg slovenskih striparjev vključeni še ustvarjalci s Hrvaške, Madžarske, iz Romunije in Srbije. Razstava bo prvič na ogled junija v Pulju, od **1. do 21. oktobra pa v CUK Kino Šiška**.

Cilj projekta je raziskati skupne razvojne točke in medsebojen vpliv jugoslovenskega stripa ter okrepiti povezave med striparji, stripovskimi revijami, stripovskimi založbami in drugimi akterji s tega področja, povzema slovenski koordinator postavitve **Aljaž Kovač**.

Med slovenskimi avtorji bodo v sklopu razstave predstavljeni **Tomaž Lavrič, Izar Lunaček, Kaja Avberšek, Matej Kocjan-Koco, Žiga Aljaž, Jakob Klemenčič, Ciril Horjak, David Krančan, Primož Bertoncelj, Matjaž Bertoncelj in Iztok Sitar**. Razstavljena dela bodo spremljali kratki teksti o avtorjih in drugih akterjih, znanstveni katalog z eseji, ki so jih za slovenske avtorje prispevali Horjak, Sitar in Klemenčič, ter avdiovizualni materiali.

Na ramenih velikanov

Lunaček je za potrebe postavitve zrisal tudi kratko zgodovino slovenskega stripa. Pri tem je sledil svoji viziji tega, kako je potekala zgodovina slovenskega stripa in kateri so bili njeni vrhunci. Vanjo je vključil najvidnejše avtorje, ki so delovali v nekem obdobju in so tudi pustili največji pečat - med njimi seveda **Mikija Mustra, Kostjo Gatnika in Lavriča**. Prav tako pa je predstavil nekaj mlajših, čeprav še ne vemo, v katero smer se bo razvil njihov opus (na primer Krančana in Avberškovo).

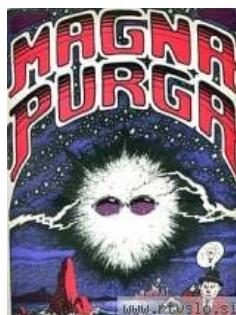
V slovenskem delu razstave bodo poleg avtorjev v fokusu tudi revija Stripburger in ostali akterji s slovenske stripovske scene, med drugimi Stripolis, Stripartnica Buch, Bumerang in Stripoholik.

Po Pulju in Ljubljani bo postavitev na ogled še v razstaviščih na Madžarskem, v Romuniji in Srbiji. Po načrtih organizatorjev naj bi razstava konec leta 2014 "zajadrala" še v Nemčijo. Vsi razstavljeni stripi bodo prevedeni v vse jezike sodelujočih držav.

A. J.

V slovenskem delu razstave bodo poleg avtorjev v fokusu tudi revija Stripburger in ostali akterji s slovenske stripovske scene, med drugimi Stripolis, Stripartnica Buch, Bumerang in Stripoholik. Foto: Stripburger

Kostja Gatnik, dobitnik Prešernove nagrade za živiljenjsko delo, je posegel na različna področja, od slikarstva, grafičnega oblikovanja in ilustracije do fotografije.

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/razstave/slovenski-strip-na-evropski-turneji/307218>

21.04.2013

Titeuf

2011 | 84 minut | animirani, komedija

Kaj se dogaja? Nadia ima rojstni dan, Titeuf pa ni povabljen! Zakaj ne? Kako je lahko pozabila nanj, ko pa se ji tako trudi ugajati in biti do nje pozoren, vsakokrat ko se srečata? Velika uspešnica v Franciji, kjer so stripi z njegovimi prigodami na vrhu lestvic priljubljenosti. Titeufov otroški pogled na svet odraslih je deloma naiven in deloma izraz najstniške upornosti. Zdaj prihaja na velika platna neposredno s strani stripa švicarskega risarja Zepa (psevdonim Philippa Chappuisa), ki je privedil lastno zgodbo. Še večja predzrnost bo pretresla Titeufovo življenje in ga pahnila v kaos. Odrasli so tako kot vedno neuporabni. Vse počnejo, da bi bilo življenje zapleteno. Titeuf se podaja od babice na podeželju in se s psihiatrom do srečanj na šolskem dvorišču. Njegova domišljija ga ponese od prazgodovine do divjega zahoda, kjer sreča pustolovca, ki je sumljivo podoben Johnnyju Hallydayu, da ne omenjamamo sveta Velikega mogula. Titeuf tako kot vedno skuša razumeti, kaj se dogaja, in pripravlja strategije za urejanje življenja, ne da bi pri tem izgubili osrednji cilj izpred oči: povabilo na Nadijin rojstni dan.

Vir: http://www.hbo.si/movie/titeuf_-72088

20.04.2013

Moderna strip klasika v kinu

Vir / Avtor: [nr](#)

20. april 2013 (nazadnje spremenjeno: 6:13 19. april 2013)

Animirani film Titeuf je nastal po istoimenski stripovski predlogi, zrežiral pa ga je kar avtor stripa sam Philippe Chappuis, ki ustvarja pod psevdonimom Zep.

Chappuis je svojo kariero začel z objavami v kulturni belgijski stripovski reviji *Spirou*, njegovo umetniško ime Zep, pa je tudi naslov njegovega stripovskega prvence, ki ga je pri dvanajstih letih posvetil glasbeni skupini Led Zeppelin. Njegovi stripi o Titefu so prevedeni v petnajst jezikov, njihova prodaja v Franciji pa je že presegla znane klasike, kot sta Srečni Luka in Asterix. Ime naslovnega junaka, ki mestoma spominja na Bart Simpsona, izvira iz besede tête d'oeuf in pomeni jajčasto glavo. Gleda na to, da je serija stripov o Titefu v Franciji med najbolj popularnimi, se je Zep po televizijski adaptaciji odločil še za pričujoči celovečerni animirani film.

Tokrat ima desetletni Titeuf težave z dekleti: za začetek z malo sestrico Zizi, ki kar naprej stoka, z mamo, ki kar naprej nekaj premišljuje, največji problem pa predstavlja najboljše dekle na šoli, Nadja, v katero je Titeuf zaljubljen do ušes. [nr](#)

Kinobalon: Titeuf. Ljubljana.

Kinodvor.

Sobota ob 16. uri.

Vir: <http://www.dnevnik.si/kultura/moderna-strip-klasika-v-kinu>

19.04.2013

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

19.04.2013

IZBOR IZ ŠTAMPE

18.04.2013.

Priredio: **Zoran Đukanović**

Lazar Džamić:
SCENE IZ "ALANA FORDA"
ŽIVIMO SVAKOG DANA

Piše: **Dejan Kožul**

Knjiga Lazar Džamića
"Cvjećarnica u Kući cveća",
podnaslovljena "Kako smo usvojili i
živeli Alana Forda", sjajna je studija
koja otkriva kako i zašto je "Alan Ford" najveću popularnost stekao upravo u
SFRJ. U ovom intervjuu otkrivamo samo deliće sadržaja knjige.

Odakle ideja da uradite ovu studiju?

"Alan Ford" je bio deo mog života. Prošle godine je obeleženo 40 godina od njegovog nastanka i neke stvari su počele da mi se slažu. Počeo sam da razmišljam zašto je taj strip samo kod nas bio to što jeste. Čak ni u rođenoj Italiji nije postigao takav uspeh.

Koliko vam je činjenica da živite u Londonu, daleko od rodnog Smedereva, Srbije, bivše SFRJ, pomogla da realnije sagledate to što vas je svrbelo?

U velikoj meri. Čovek u jednoj sredini ima tendenciju da se fokusira samo na nju, da ostane u lokalnom mentalnom okviru. Stvari vidim mnogo drugačije nego što bi bio slučaj da sam ostao. Taj ugao gledanja nekoga ko nije stranac, a ko je dovoljno udaljen od matice, može da bude zanimljiv. Ja jesam "naš", ali sa druge strane i nisam. Upravo mi je ta pozicija zaglavljenog kao klin između dva sveta omogućila da upoređujem dva društva.

Život u stripu

Čitave generacije su odrastale na raznim stripovima. Šta to "Alana Forda" toliko izdvaja od ostalih izdanja?

Mislim da je "Alan Ford" pre svega bio inspiracija, a mnogo manje aspiracija. Zagor, Blek Stena i drugi bili su neka vrsta superheroja, kao Marvelovi junaci. "Alan Ford" je bio nešto drugo. Pokazivao nam je gomilu diletanata, sa kojima smo mogli odmah da se identifikujemo. Žive u jednom sistemu koji je prilično agresivan prema njima, u ne baš nekom materijalnom blagostanju i na kraju uz malo lukavstva, sreće i bezobrazluka uspevaju da isplivaju. Ako već ne naprave neke velike životne pobede, onda bar izbegnu velike životne poraze. Po meni je "Alan Ford" prvi reality show koji smo imali na našim prostorima.

Gde su sličnosti na tom nekom "višem" nivou?

To je naša ondašnja zemlja. Postojala je velika diskrepancija između onoga što je zvanična propaganda pričala, između onoga što smo zvanično smeli da kažemo i mislimo te onoga što smo u realnom životu stvarno osećali. Postojala je vrlo sofisticirana diktatura, u baršunastim rukavicama, ali se vrlo dobro znalo gde su granice. Znali smo da mnoge stvari ne funkcionišu, ali smo se i dalje pretvarali da je to budućnost civilizacije. Ta diskrepancija između želja, stvarnog života i propagande bila je vrlo snažan faktor. Hranila je jednu drugu stvar – nadrealnu farsu i satiru. Ljudi su postali jako cinični, a jedan oblik tog cinizma je satira. Kod nas ne postoje pravila, uobičajene veze kao u razvijenom svetu. Sve može da se menja u zavisnosti od istorijskih i političkih okolnosti. Ta totalna neočekivanost životnih događanja, nadrealno preplitanje suludih stvari sa kojima se svakog dana suočavamo, okosnica je samog stripa.

Koliku ulogu je odigrao i jedinstven Brixijev prevod?

Hrvatski prevod je veliki faktor. **Nenad Brixij** je sjajno preveo strip, koristeći hrvatski jezik koji je više ceremonijalan, koji je bio smešan i u Hrvatskoj, a posebno u Srbiji, jer je hrvatski jezik bio percipiran na vrlo specifičan način. Percipiran je kao jezik farse.

Braća po Grunfu

Koliko smo se poistovećivali sa likovima u stripu?

Najlakša mi je paralela sa našim porodicama koje su uglavnom disfunkcionalne. Moram da priznam da mi je najveća lična veza, iz moje porodice, bio Grunf. Deda sa majčine strane bio je Grunf u svemu osim u izgledu. Bio je stolar, imao je svoju radionicu i nijedna stvarčica se nije bacala. To je bio drugi neki nivo, taj diligentatizam koji je vrlo jak i to je nešto sa čim možemo da se identifikujemo na svakodnevnom nivou.

Lik Grunfa je prihvaćen i na drugim nivoima. Njegovo dizanje ruke i pokazivanje visine kukuruza nije shvaćeno kao subverzija, ali koliko smo mi to shvatili i prihvatali kao subverziju i neku vrstu sukoba sa službenim narativima?

To je tačno. A Grunf je i parodija Nemca u stripu. Nikad nisam pričao sa **Maksom Bunkerom** (autor stripa, op. a.), ali me zanima da li je to bila neka vrsta italijanske ironije, kako italijanski umetnik zamišlja Nemce. Grunf je parodija te percepcije Nemaca, a tako smo ga i mi prihvatili. A to sa dizanjem ruke odličan je momenat. To je taj crni humor koji je preovlađujući na našim prostorima. Stavljanje prilično emotivno nabijenih momenata u istorijskom kontekstu u potpuno novu nadrealno-farsičnu ulogu. To je jedan od načina da se smanji negativan psihološki naboј.

Mislite li da smo poslednja generacija koja je čitala "Alana Forda"? Koliko se današnje vreme razlikuje od onog u kom smo mi

odrastali i prihvatali taj strip?

Dosta se razlikuje. Ne postoji ta dinamika između pretvaranja i realnosti. Sad znamo da živimo u lošem društvu, znamo da su političari korumpirani, da ima jako loših stvari oko nas. Nikakva propaganda više ne pomaže. Ta tenzija koja je hranila strip više ne postoji, a drugi razlog su internet i sveprisutnost drugih sadržaja. Knjiga mi je pokazala da i dalje ima mnogo ljudi koji su bliski stripu, ali i da ima mnogo mlađih od nas koji su sebe takođe u njemu našli.

Ne živimo li onda "Alana Forda" danas više nego ikad?

U velikoj meri živimo. Mnoge scene onoga što su bankari radili kao da su sišle sa strana "Alana Forda". Mnogi kadrovi iz stripa žive se svakog dana. Snaga tog stripa je u tome što je vanvremenska. "Alan Ford" je kritika svakog korumpiranog društva. Ako postoji diskrepancija između onoga što se priča i radi, ako postoji pritisak na male ljudi od strane bogatih, "Alan Ford" će dobro poslužiti.

[Objavljeno: "Novosti" Br. 694, 08.04.2013. godine]

18.04.2013

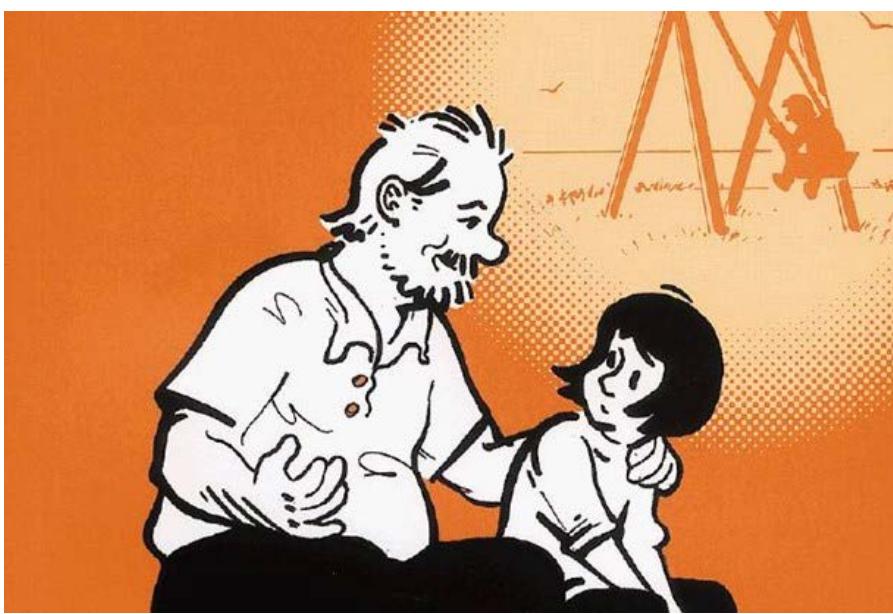
Prebiramo

Za otroke, ki so izgubili starša zaradi samomora

Vir / Avtor: **Io**

18. april 2013 (nazadnje spremenjeno: 6:45 17. april 2013)

Kako se s samomorom soočajo ljudje, ki samomor preživijo, kot se strokovno reče bližnjim človeka, ki si je vzel življenje? Kako se s tem dejanjem in njegovimi posledicami soočajo otroci človeka, ki je storil samomor? S to težko temo se v svoji novi knjigi Gugalnica ukvarja Žiga Valetič, ki je avtor knjig Tunel, trgovina s samomorskimi pripomočki (2008) in Samomor, večplastni fenomen (2009). V prvi se s problematiko samomora ukvarja na humoristični način, v drugi pa poljudno-strokovni način.

Žiga Valetič: Gašper Rus Gugalnica Celjska Mohorjeva družba, 2013

V knjigi Gugalnica, ki je strip, za katerega je risbe ustvaril stripar Gašper Rus, odrasel moški pripoveduje desetletni hčeri, kako je sam pri isti starosti izgubil očeta, ker je naredil samomor. O samomoru je treba govoriti, vendar na senzibilen način, je povedal avtor na predstavitev knjige. Prav strip je lahko dovolj nežen medij, ki te vsebine lahko poda na primeren način. Knjigo so sicer opredelili kot mladinski risani roman, avtor kot ciljno bralско skupino bolj kot mladino vidi odrasle. Meni, da ima lahko risani roman Gugalnica tudi preventivne učinke, saj osebi, ki morda razmišlja, da bi storila samomor, prikaže, kako težko se s takim dejanjem soočijo njegovi bližnji, še posebej njegov otroci. Če se o samomoru ne govoriti, se ga tabuizira, bližnje človeka, ki je storil samomor, pa stigmatizira, je poudaril Valetič.

Tudi dr. Saška Rošker iz Inštituta za varovanje zdravja RS opozarja, da je način, kako se (še posebej mediji) lotimo obravnave samomora, izjemno pomemben, saj lahko pride do tako imenovanega verterjevega učinka in se sproži posnemovalni učinek, ko želijo

drugi ljudje v stiski ponoviti to dejanje, če pa je samomor prikazan na ustrezni način, lahko pride do nasprotnega papagenovega učinka, ko ljudje v stiski tega dejanja ne storijo, saj se jih o nasprotnem preprica z zgledom. Knjiga Gugalnica je resda namenjena otrokom, ki so izgubili starša zaradi samomora, a je večplastna, ugotavlja Roškerjeva; glavna vrednota knjige je v časovni perspektivi, saj o samomoru očeta, ki ga je doživel kot deček, pripoveduje odrasel moški in skozi njegovo pripoved občutimo, kako samomor v bližnjih ljudeh povzroči rane, ki se nikoli ne zacelejo, po drugi strani pa se bralec zave, da lahko prav vsi ljudje naredimo kaj za ljudi v stiski: da zaznamo njihovi stisko, prisluhnemo in jim skušamo po svojih močeh tudi pomagati.

Izid knjige so finančno podprtli pri društvu Ozara Slovenija, kjer prav tako delujejo na področju ozaveščanja in preprečevanja samomora. **Io**

Vir: <http://www.dnevnik.si/zdravje/za-otroke-ki-so-izgubili-starsa-zaradi-samomora>

16.04.2013

torek, 16. 4. 2013, ob 20:00, Komuna

STRIPOLIS

serija družabnih večerov za vse striporisce in stripoljubce

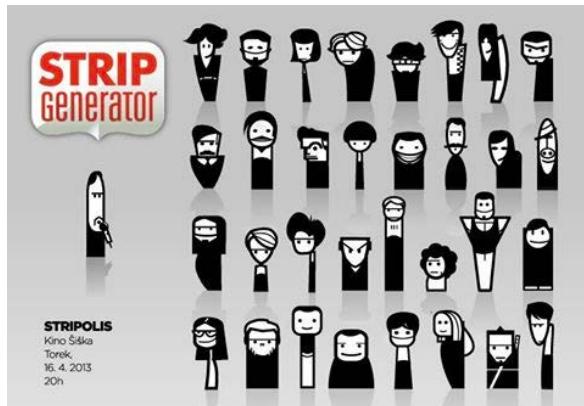
V torek, 16. aprila, se bo v Kinu Šiška spet zgodil Stripolis, redni mesečni stripovski družabni večer. Njegov format bo tokrat znova prijetno lokalen. Okoli pravokotne mize bomo ob žlahtni kapljici v družbi striparjev in stripovskih navdušencev, tako kot vedno, odpirali debate o stripu v vseh njegovih pojavnih oblikah. Ob tem nas čakajo še dve veliki samopredstavitvi, in sicer Ivana Mlrevskega in Žige X Gombača, ki ustvarjata otroške stripe za odrasle oziroma odrasle stripe za otroke, ter Žige Aljaža, ki je že davno tega zamenjal svinčnik za piksel in od nas zahteva, da si strip sestavimo kar sami.

Kot vedno ste vabljeni vsi, da predstavite svoje delo, najljubše stripe ali na glas poveste to, kar ste o stripu vedno žeeli reči, a vam nihče ni prisluhnil. Za vse potrošnike med vami pa se bo tokrat našel tudi kakšen žlahten domač strip, ki se ga sicer ne da kar tako kupiti.

Za prihodnje Stripolise že kuhamo prav posebne zadeve, v maju že večkrat napovedan in težko pričakovani skype intervju z ameriškim striparjem in stripovskim teoretikom Scottom McCloudom. V juniju pa bomo poskušali preiti od besed k dejanjem in enkrat za vselej povezati med seboj scenariste in striparje.

Vabljeni!

Vaš Stripolis

16.04.2013

Tudi strip je lahko korak k destigmatizaciji samomora

Strip Gugalnica načenja po navadi zamolčano temo v slovenski družbi
15. april 2013 ob 18:57
Ljubljana - MMC RTV SLO

"**Ko boš večji, boš mogoče razumel.**" Ko je treba samomor treba razložiti otroku, ki je na ta način izgubil družinskega člana, besed po navadi zmanjka. Žiga Valetič in Gašper Rus sta se s (še vedno prevečkrat tabuizirano) tematiko sponadla v stripu.

Za posameznika, ki se za samomor odloči, je po storjenem dejanju zgodba končana - zgodbe ljudi, ki so jih imeli rade, pa doživijo močan pretres. Če upoštevamo oceno, da vsak samomor prizadene najmanj šest oseb, je "preživelih žrtev" samomora v Sloveniji vsako leto najmanj 2.700 ... Številni med njimi so seveda tudi otroci.

Žiga Valetič nam v risanem romanu **Gugalnica**, ki je s pomočjo nacionalnega združenja za kakovost življenja Ozara pravkar izšel pri Celjski Mohorjevi družbi, pripoveduje zgodbo o desetletnem fantu, čigar oče je življenje končal po lastni odločitvi. Ko fant odraste, ugotovi, da mora svoji hčerki na primeren način razložiti, kako je umrl njen dedek.

Prav v tej časovni perspektivi je, kot je v spremni besedi poudarila **Saška Roškar**, nacionalna predstavnica pri Mednarodni zvezi za preprečevanje samomora, "ena izmed posebnosti in vrednosti stripa: v časovnem potovanju vidimo stisko tistih, ki žalujejo zaradi samomora, najprej skozi otroške, pozneje pa tudi skozi odrasle oči". "Tako spoznamo, da 'do konca ne prebolil nikoli.' (...) Bralec prek osebne zgodbe odkriva vprašanja in dileme, s katerimi se soočajo svojci: Zakaj? Kaj sem naredil narobe? Me nisi imel dovolj rad? Zakaj si nas zapustil..."

"Samomor je zelo težka, če jo gledamo nevtralno, fenomenološko, pa tudi zelo zanimiva tema," je na današnji predstavitvi risanega romana priznal njegov scenarist, **Žiga Valetič**, ki je tudi soavtor knjige **Samomor - večplastni fenomen**. Med preučevanjem materiala za to knjigo je že pred leti ugotovil, da mladostniki, ki so izgubili bližnjega zaradi samomora, skoraj edine resne sogovornike najdejo med ljudmi, ki so preživeli enako kot oni sami. "Tudi v stripu naš deček v poletni koloniji v Pacugu stik naveže edino z vrstnico, ki je izgubila mamo v prometni nesreči. Skušal sem prikazati toplino, ki si jo otroci lahko izkažejo med sabo."

Če se o samomoru ne govori, se ga tabuizira, obenem pa stigmatizira družino, ki se mora spopadati z njegovimi posledicami, je prepričan Valetič. Kot primer navaja nedavno tragično smrt smučarja Borisa Strela. "O tem, da si je vzel življenje, je večina medijev molčala. Že iz teh poročil je bilo jasno, da je zadaj nekaj, česar nihče noče poimenovati. Nato pa sem pred nekaj dnevi isto temo videl kot naslovno zgodbo nekega tabloidu. Če se o teh stvareh ne govori na primeren in strokovnen način, ko se kaj takega zgodi, nas kot družbo rado zanesi v drugo skrajnost."

Topla oranžna barva omehča "agresivnost" stripa

Ker je strip po Valetičevem mnenju pogosto "agresiven" medij, se je moral za ilustracijo obrniti na nekoga z "blagim, prijaznim" likovnim pristopom za občutljivo tematiko. Na tem mestu v zgodbo vstopi **Gašper Rus**. "Če tema zahteva izjemno subtilen pristop scenarista, je ista naloga nato tudi pred striparjem: najti sem moral stil, ki je po eni strani zelo jasen, poveden in emotivno močan, po drugi strani pa se mora izogniti prevladajočim stripovskim stilom, ki znajo biti agresivni ali pretirano karikirani," svoj pristop razlagata Rus.

"Risbo sem skušal očistiti vsega odvečnega, zato se nisem spuščal v pretirane detajle in se raje odločil za stilizirano, blago karikirano risbo. Pomembna je bila tudi odločitev, da se bomo izognili klasičnemu stripovskemu kontrastu črne in bele barve, ki bi lahko še potenciral tragiko ubesedenega, ter uvedli še toplo oranžno, ki dodaja element upanja."

Tudi odvračanje od nepreklicnega

Postopoma zgodba razkriva tudi svoje preventivno sporočilo. "Knjiga je dragocena tudi za nekoga, ki razmišlja o samomoru," je prepričan **Bogdan Dobnik** iz združenja Ozara. "Roman ilustrira, kako z dejanjem, ki je, če smem tako reči, rahlo egoistično, prizadene ljudi, ki te imajo radi."

Gugalnica čustev

Ideja za naslov stripa se je Valetiču porodila, kot sam temu pravi, v spontanem "Hevrekal!" trenutku. "Otroci, ki izgubijo starše zaradi samomora, doživijo strašen šok. V zatišju po tem šoku je ranje značilno, da v enem trenutku še sodelujejo pri igri v vrtcu ali šoli, v naslednjem pa že odtavajo v svoj svet in izgubijo pozornost. Gugalnica se mi je zdela zelo dobra metafora za njihovo čustveno nihanje."

Ana Jurc

Žiga Valetič je pisatelj, scenarist, grafični oblikovalec in publicist. Foto: MMC/Miloš Ojdanić

Čeprav je roman prvotno mišljen kot prikaz enega izmed mogočih načinov, kako oče pove hčerki, da je sam izgubil starše zaradi samomora, je zastavljen tudi širše: prikazati skuša široko paletu čustev, s katerimi se spopadajo svojci umrlih, pa tudi samomorilno ogrožene osebe. Foto: MMC/Miloš Ojdanić

Valetič in Gašper Rus (na sliki) sta med pripravami na nastanek stripa odpotovala v letovišče Pacug, kjer se odvija del zgodbe, ter natančno fotografirala obalo, da bi jo pozneje lahko kar najbolj veristično prenesla v strip. Foto: MMC/Miloš Ojdanić

Vir: <http://www.rtvslo.si/kultura/knjige/tudi-strip-je-lahko-korak-k-destigmatizaciji-samomora/306754>

15.04.2013

Diareja

Vir: <http://www.mladina.si/>

15.04.2013

Mednarodna ekipa šole stripa v Osijeku:
Iztok Sitar, Marko Dješka, Gašper Rus in Saša Paprič.

11.04.2013

Ali Tomaž Lavrič sploh obstaja?!

10.04.2013

Mladina 14/2013, Izjave tedna

»V fizičnem smislu so vsi, ki gredo na operacijo, zdravi. V mentalnem smislu pa jih je zdravih 90 odstotkov. Imel sem fanta, ki je želel, da mu iz kože na hrbitu naredim denarnico.«
Lepotni kirurg Siniša Glumičić, v Jani, o pacientih

Vir: <http://mladina.si/142668/izjave-tedna/>

10.04.2013

08.04.2013

Flota C

Naslednji špil bo v petek, 12.04.2013, ob 20:00 v Lounge Baru Origano na Vrhovcih.
Baje imajo dober per.
Vabljeni!

06.04.2013

Lepotičke so se zabavale na vecejih

Objavljeno: 17.01.2013 07:20

Avtor: B. F.

V Kult Klubu na Bledu imajo zanimive toaletne prostore.

Za ljubitelje stripovske umetnosti je zagotovo užitek sesti na higienično brezhibno toaletno školjko v Kult Klubu na Bledu. Veceji so opremljeni z vrhunskimi reproducijami stripovske klasike Alana Forda, Rípa Kirbya, Dylana Doga, Conana in drugih risanih junakov. No, mi smo v toaletnih prostorih ujeli lepotičke **Katja Kolman**, **Janina Čebulj** in **Kajo Železnik**, ki so se tam očitno dobro zabavale. Privlačna dekleta so pozirala ob stripovskih junakih in povedala, da je umetnost, naj bo razstavljena kjer koli, pomembna za polnost življenja.

Kaja pravi, da stripovskih junakov ne pozna, a da se počuti dobro, pravzaprav se ji v toaletnih prostorih zdi, kot da bi stopila v pravljico. Janina pa je zatrdirila, da je pred dnevi prebrala zadnji strip, obožuje Zombije in Supermana. Katja prisega na Alana Forda, prebrala je vse izdaje dogodivščin te legendarne tajne skupine, ki jo je v nam najbližji jezik prevajal **Nenad Brix**. Puncs so povedale še, da se včasih vtihotapijo v moške toaletne prostore, ker imajo tam boljšo stripovsko ponudbo.

Vir: <http://www.slovenskenovice.si/bulvar/domaci-trac/lepoticke-so-se-zabavale-na-vecejih>

05.04.2013

Diareja

Vir: <http://mladina.si/diareja/>

04.04.2013

Spletna Mladina

Jutri izide nova Mladina! To je njena naslovница.

Naslovница: Ilustracija za plakat gledališke predstave režiserja Harisa Pašovića Evropa danes, ki jo je napisal Miroslav Krleža.

Avtor plakata: Enes Huseinčehajić.

Originalna ilustracija je bila leta 1933 narejena za film Franza Seitzia »S.A.-Mann Brand«.

Oblikovanje: Damjan Ilić.

01.04.2013

Flota C

Ta četrtek, 4.4.2013 se bo zgodil rock-blues koncert Flote C v Sax pubu v Trnovem. Začnemo ob 20ih, dont't be late! :)

Vstop prost.

Povejte naprej...

Vljudno vabljeni.

01.04.2013

Mladina 13/2013, Izjave tedna

»Igral sem v baru lirija pri bazenu in notri je bilo pet ljudi. Večkrat je bilo tako. In je bilo tudi z razlogom tako: ker sem bil slab!« Glasbenik JAN PLESTENJAK, za MMC RTVSLO, o začetkih karriere

Vir: <http://mladina.si/142426/izjave-tedna/>

Predstavitev | Kje smo | Kontakt | Delovni čas | Novo-stripi | Novo-ostalo | Povpraševanje | Drobtinice | Galerija

powered by
mojastran.com